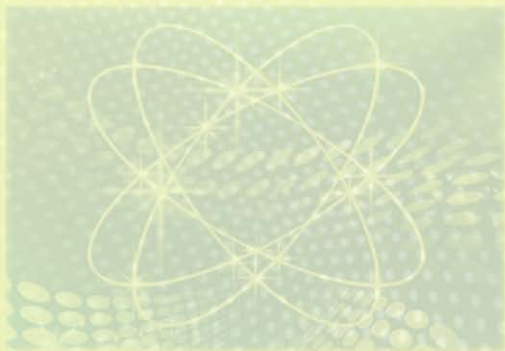

安徒生童话

目 录

拇指姑娘	1
卖火柴的小女孩	9
丑小鸭	15
豌豆上的公主	23
踩着面包走的女孩	26
皇帝的新装	30
海的女儿	42
恶毒的王子	55
野天鹅	59
沼泽王的女儿	69
红 鞋	75
一星期的日子	84

两兄弟	88
雪 人	91
冰姑娘	96
蜗牛和玫瑰树	105
小鬼和商人	110
白雪皇后	115
聪明人的宝石	152
小鬼和太太	163
最难使人相信的事情	170
金黄的宝贝	178
癞蛤蟆	184

mǔ zhǐ gū niang

拇指姑娘

cóng qián , yǒu yí gè
 从前，有一个
 nǚ rén tā xiǎng dé dào yí
 女人，她想得到一
 gè xiǎo bù diǎn er dà de xiǎo
 个小不点儿大的小
 hái tā qù qīng wū pó bāng
 孩。她去请巫婆帮
 máng wū pó sòng gěi tā
 忙。巫婆送给她
 yí kē dà mài lì shuō zhè
 一颗大麦粒，说这
 kē dà mài lì hěn tè bié
 颗大麦粒很特别，
 zhǐ yào bǎ tā zhòng zài zì jiā
 只要把它种在自家

de huā pén lǐ , jiù kě yǐ kàn dào nǐ xiǎng dé dào de dōng xī
 的花盆里，就可以看到你想得到的东西。

zhè ge nǚ rén bǎ dà mài lì dài huí jiā zhòng zài huā pén
 这个女人把大麦粒带回家，种在花盆
 lǐ guǒ rán bù jiǔ yí duǒ fēi cháng piào liang de dà hóng huā jiù
 里，果然不久，一朵非常漂亮的大红花就
 zhǎng chū lái le nǚ rén shuō zhè duǒ huā zhēn měi ya yú
 长出来了。女人说：“这朵花真美呀。”于
 shì tā zài zhè duǒ huā shàng wěn le yí xià hū rán huā er kāi fàng
 是她在这朵花上吻了一下，忽然花儿开放
 la huā bàn sì sǎn kāi lái huā de zhōng jiān zuò zhe yí gè xiǎo
 啦。花瓣四散开来，花的中间坐着一个小
 nǚ hái xiǎo nǚ hái de pí fū bái bái de yǎn jīng dà dà de
 女孩，小女孩的皮肤白白的，眼睛大大的，

liǎn dàn er tián tián de zhēn kě ài yīn wèi tā kàn qǐ lái hái méi
脸蛋儿甜甜的，真可爱！因为她看起来还没
yǒu rén de dà mǔ zhǐ de yí bàn er cháng suǒ yǐ dà jiā dōu jiào
有人的大拇指的一半儿长，所以大家都叫
tā mǔ zhǐ gū niang
她拇指姑娘。

nǚ rén bǎ mǔ zhǐ gū niang fàng zài yí gè yòu guāng yòu liàng de
女人把拇指姑娘放在一个又光又亮的
hú táo ké lǐ zhè shì mǔ zhǐ gū niang de yáo lán yáo lán lǐ
胡桃壳里，这是拇指姑娘的摇篮。摇篮里
yòng zǐ luó lán de huā bàn zuò diàn zi mǔ zhǐ gū niang de bèi zi
用紫罗兰的花瓣作垫子，拇指姑娘的被子
shì yòng méi guī huā bàn zuò de tā shuì zài lǐ miàn yòu xiāng yòu shū shì
是用玫瑰花瓣做的。她睡在里面又香又舒适。

yí tiān wǎn shàng mǔ zhǐ gū niang zhèng zài shuì jiào yí gè
一天晚上，拇指姑娘正在睡觉。一个
fēi cháng nán kàn de dà lài há ma cóng chuāng wài tiào jìn lái lài
非常难看的大癞蛤蟆从窗外跳进来。癞
hái ma kàn jiàn mǔ zhǐ gū niang jiù shuō zhè gū niang hěn piào
蛤蟆看见拇指姑娘，就说：“这姑娘很漂亮
liang bǎ tā dài huí jiā gěi wǒ ér zi zuò qī zi ba
亮，把她带回家去给我儿子作妻子吧！”

yú shì tā zhuā qǐ le mǔ zhǐ gū niang shuì jiào de hú táo ké
于是它抓起了拇指姑娘睡觉的胡桃壳，
bēi zhe tā tiào chū le chuāng zi huí dào lài há ma de jiā lǐ
背着它跳出了窗子，回到癞蛤蟆的家里。

lài há ma de ér zi gēn lài há ma yí yàng chǒu yí yàng
癞蛤蟆的儿子跟癞蛤蟆一样丑，一样
nán kàn tā lián huà yě bú huì shuō zhǐ huì gē gē gē
难看。他连话也不会说，只会“咯咯！咯
gē de luàn jiào yì tōng mǔ zhǐ gū niang yòu pà yòu zhāo jí
咯”地乱叫一通。拇指姑娘又害怕又着急，
wǔ zhe liǎn er jiù kū qǐ lái
捂着脸儿就哭起来。

lài há ma pà mǔ zhǐ gū niang táo zǒu yú shì tā bǎ mǔ zhǐ
癞蛤蟆怕拇指姑娘逃走，于是它把拇指

gū niang fàng zài
姑娘放在

yí piàn dà shuǐ
一片大睡

lián yè zì shàng
莲叶子上，

sì zhōu dōu shì
四周都是

hěn shēn hěn shēn
很深很深

de liú shuǐ
的流水。

mǔ zhǐ gū niang
拇指姑娘

zuò zài zhè me dà de shuǐ lián yè zì shàngmian shì gēn běn méi fǎ
坐在这么大的睡莲叶子上面，是根本没法

er táo zǒu de xiǎo yú kàn jiàn le mǔ zhǐ gū niang tā men rèn
儿逃走的。小鱼看见了拇指姑娘，它们认

wéi zhè yàng piào liang de gū niang yào zuò chǒu lái há ma de qī zi
为这样漂亮的姑娘要作丑癞蛤蟆的妻子，

zhè zhǒng shì er jué duì bù chéng
这种事儿绝对不成。

yú shì xiǎo yú men lián hé qǐ lái yòng jìn er yǎo duàn le shuǐ
于是小鱼们联合起来，用劲儿咬断了睡

lián yè de yè bǐng zhè yàng shuǐ lián yè xiàng yí gè méi yǒu lǎn
莲叶的叶柄。这样，睡莲叶像一个没有缆

shéng de dà chuán shùn shuǐ xiàng xià liú qù mǔ zhǐ gū niang zuò zài
绳的大船，顺水向下流去。拇指姑娘坐在

zhè piàn dà shuǐ lián yè shàng yì zhí liú xià qù liú ya liú ya
这片大睡莲叶上一直流下去，流呀流呀，

liú dào yǒng yuǎn yě jiàn bù dào lái há ma de dì fang qù le
流到永远也见不到癞蛤蟆的地方去了。

mǔ zhǐ gū niang liú ya liú liú dào le yí gè shuí yě jiào bu
拇指姑娘流呀流，流到了一个谁也叫不

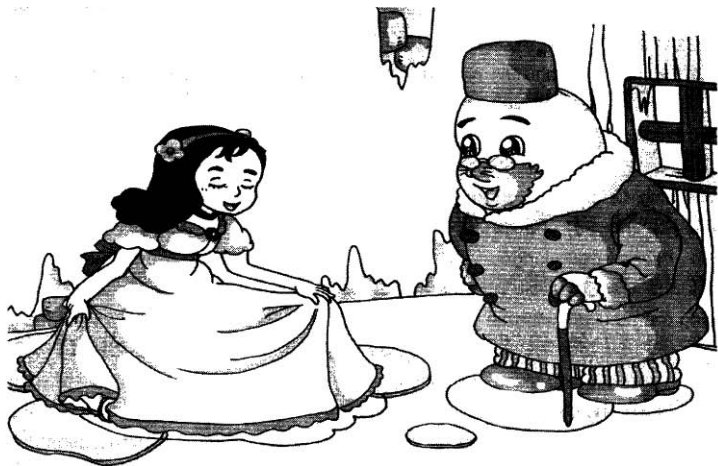
shàng míng er de dì fang yì zhī zhèng zài kōng zhōng fēi xiáng de jīn
上名儿的地方。一只正在空中飞翔的金

guī zǐ fā xiàn le mǔ zhǐ gū niang jiù fēi xià lái yòng tā de
 龟子发现了拇指姑娘，就飞下来，用它的
 zhuǎ zi zhuā zhù mǔ zhǐ gū niang xì xì de yāo bǎ tā dài dào shù
 爪子抓住拇指姑娘细细的腰，把她带到树
 shàng qù le
 上去了。

zhù zài shù lín zhōng de jīn guī zǐ de huǒ bàn men dōu pǎo
 住在树林中的金龟子的伙伴们，都跑
 lái liáo mǔ zhǐ gū niang yīn wèi tā men tīng shuō mǔ zhǐ gū niang hěn
 来瞧拇指姑娘。因为他们听说拇指姑娘很
 piào liang tā men wéi zài mǔ zhǐ gū niang shēn biān zǐ zǐ xì xì
 漂亮。他们围在拇指姑娘身边，仔仔细细
 kàn mǔ zhǐ gū niang rán hòu jiù yì lùn kāi le zuì hòu suǒ yǒu
 看拇指姑娘，然后就议论开了。最后所有
 de jīn guī zǐ xiǎo jiě men dōu shuō mǔ zhǐ gū niang zhǎng de tài
 的金龟子小姐们都说：“拇指姑娘长得太
 chǒu la
 丑啦！”

qí shí mǔ zhǐ gū niang dí què hěn piào liang lián nà ge bǎ tā
 其实拇指姑娘的确很漂亮，连那个把她
 qiǎng lái de jīn guī zǐ běn lái yě xiǎng qiǎng mǔ zhǐ gū niang zuò qī zi
 抢来的金龟子本来也想抢拇指姑娘做妻子
 de dàn dāng tā tīng jīn guī zǐ xiǎo jiě men dōu shuō mǔ zhǐ gū niang
 的，但当他听金龟子小姐们都说拇指姑娘
 chǒu de shí hou jué xīn bú zài yào mǔ zhǐ gū niang le
 丑的时候，决心不再要拇指姑娘了。

yú shì tā yòu bǎ mǔ zhǐ gū niang fàng zài yì duǒ jú huā shàng
 于是他又把拇指姑娘放在一朵菊花上
 miàn tā duì mǔ zhǐ gū niang shuō xiàn zài nǐ zì yóu le
 面。他对拇指姑娘说：“现在你自由了，
 suí nǐ xiǎng dào nǎ er jiù dào nǎ er qù ba mǔ zhǐ gū niang yě
 随你想到哪儿就到哪儿去吧！”拇指姑娘也
 zhēn yǐ wéi zì jǐ zhǎng de tài chǒu le lián jīn guī zǐ dōu bú yào
 真以为自己长得也太丑了，连金龟子都不要
 tā tā nán guò de kū qǐ lái
 她，她难过得哭起来。

zhěngzhěng yí gè xià tiān kě lián de mǔ zhǐ gū niang dú zì
整整一个夏天，可怜的拇指姑娘独自
yì rén zhù zài zhè ge dà shù lín lǐ yě bù zhī shì zěn me shēng
一人住在这个大树林里，也不知是怎么生
huó de dōng tiān lái le mǔ zhǐ gū niang rěn zhe hán lěng lái
活的。冬天来了，拇指姑娘忍着寒冷，来
dào yì zhī tián shǔ de jiā mén kǒu qǐng qiú tián shǔ gěi tā yì diǎn
到一只田鼠的家门口，请求田鼠给她一点
chī de dōng xī yīn wèi tā yǐ jīng hǎo jǐ tiān dōu méi chī dōng xī le
吃的东西，因为她已经好几天都没吃东西了。

hǎo xīn cháng de tián shǔ shuō wǒ kàn nǐ kě lián nǐ jiù
好心肠的田鼠说：“我看你可怜，你就
zhù zài wǒ zhè er gēn wǒ yì kuài er shēng huó ba
住在我这儿，跟我一块儿生活吧！”

mǔ zhǐ gū niang jiù zhù zài tián shǔ de jiā lǐ guò le jǐ
拇指姑娘就住在田鼠的家里。过了几
tiān yǎn shǔ lái bài fǎng tián shǔ duì mǔ zhǐ gū niang shuō nǐ
天，鼹鼠来拜访。田鼠对拇指姑娘说：“你
rú guǒ jià gěi yǎn shǔ ya nà jiù tài xiǎng fú la
如果嫁给鼹鼠呀，那就太享福啦！”

kě shì mǔ zhǐ gū niang jué de zhè ge yǎn shǔ tǐng tǎo yàn tā
可是拇指姑娘觉得这个鼯鼠挺讨厌，她
bù xǐ huan yǎn shǔ yǎn shǔ dào hěn xǐ huan mǔ zhǐ gū niang tā
不喜欢鼯鼠，鼯鼠倒很喜欢拇指姑娘。他
wā le yì tiáo cháng cháng de dì dào yì zhí tōng dào tián shǔ jiā
挖了一条长长的地道，一直通到田鼠家。
zhè yàng tā měi tiān dōu cóng dì dào lǐ zǒu dào tián shǔ jiā tā gào
这样他每天都从地道里走到田鼠家，他告
su mǔ zhǐ gū niang dì dào lǐ yǒu yì zhī dòng sǐ de niǎo er
诉拇指姑娘：地道里有一只冻死的鸟儿，
qǐng mǔ zhǐ gū niang bié hài pà
请拇指姑娘别害怕。

mǔ zhǐ gū niang kàn jiàn le tǎng zài dì dào zhōng jiān de yì zhī
拇指姑娘看见了躺在地道中间的一只
yàn zi yàn zi guǒ rán bèi dòng sǐ le mǔ zhǐ gū niang gǎn dào
燕子，燕子果然被冻死了。拇指姑娘感到
hěn shāng xīn yīn wèi tā fēi cháng xǐ huān niǎo er
很伤心。因为她非常喜欢鸟儿。

dào le wǎn shàng mǔ zhǐ gū niang xiǎng zhe nà zhī yàn zi
到了晚上，拇指姑娘想着那只燕子，
zěn me yě shuì bu zháo jiào yú shì tā pá qǐ lái yòng róu ruǎn
怎么也睡不着觉。于是她爬起来，用柔软
wēn nuǎn de gān cǎo biān le yì zhāng dà máo tǎn zi qiǎo qiǎo de bǎ
温暖的干草编了一张大毛毯子，悄悄地把
tǎn zi gài zài zhè zhī yàn zi shēn shàng zhè zhī yàn zi bìng méi yǒu
毯子盖在这只燕子身上。这只燕子并没有
sǐ tā bèi dòng de shī qù le zhī jué yóu yú xiàn zài tā dé
死，他被冻得失去了知觉。由于现在他得
dào le wēn nuǎn biàn yòu huó guò lái le
到了温暖，便又活过来了。

yàn zi hái gào su mǔ zhǐ gū niang tā zài fēi xíng zhōng chì
燕子还告诉拇指姑娘，他在飞行中翅
bǎng jiào shù zhī gěi cā shāng le bù néng jì xù fēi le
膀叫树枝给擦伤了，不能继续飞了。

yǎn shǔ xiàng mǔ zhǐ gū niang qiú hūn tián shǔ yě cuī zhe mǔ zhǐ
鼯鼠向拇指姑娘求婚，田鼠也推着拇指

gū niang zǎo yí diǎn zuò yǎn shǔ de qī zi mǔ zhǐ gū niang kū le
姑娘早一点做鼹鼠的妻子。拇指姑娘哭了。

tā gào su tián shǔ tā bú yuàn yì zuò yǎn shǔ de qī zi kě
她告诉田鼠，她不愿意做鼹鼠的妻子。可

shì tián shǔ bù dā ying ér qiě fēi yào mǔ zhǐ gū niang jià gěi yǎn shǔ
是田鼠不答应，而且非要拇指姑娘嫁给鼹鼠。

hūn lǐ jiù yào jǔ xíng le mǔ zhǐ gū niang zǒu chū tián shǔ de
婚礼就要举行了，拇指姑娘走出田鼠的

jiā qīng qīng yōng bào le yí duǒ měi lì de xiǎo hóng huā tā duì
家，轻轻拥抱了一朵美丽的小红花。她对

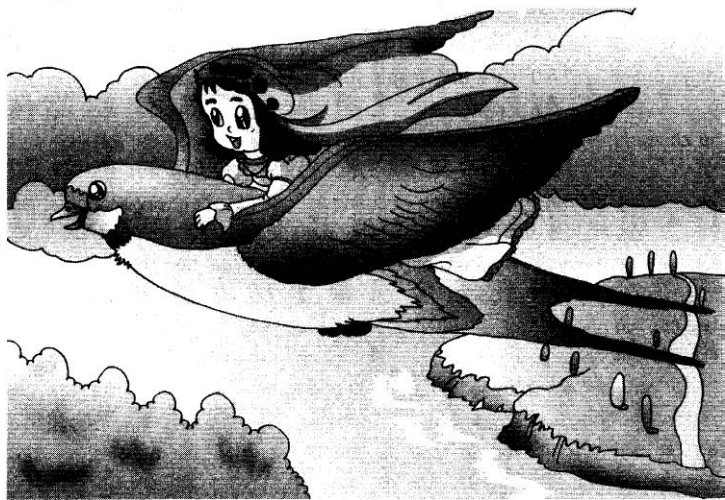
xiǎo hóng huā shuō xiǎo hóng huā rú guǒ nǐ kàn jiàn le nà zhī
小红花说：“小红花，如果你看见了那只

yàn zi de huà jiù tì wǒ xiàng tā wèn hǎo
燕子的话就替我向它问好。”

zhè shí hòu nà zhī xiǎo yàn zi zhèng hǎo fēi guò zhè lǐ tā
这时候，那只小燕子正好飞过这里。他

kàn jiàn mǔ zhǐ gū niang jiù luò le xià lái mǔ zhǐ gū niang shuō
看见拇指姑娘就落了下来。拇指姑娘说：

wǒ bú yuàn yì zuò yǎn shǔ de qī zi nǐ dài wǒ lí kāi zhè er
“我不愿意做鼹鼠的妻子，你带我离开这儿

ba yú shì yàn zi jiù ràng mǔ zhǐ gū niang qí zài tā de bèi shàng
吧!”于是燕子就让拇指姑娘骑在他的背上，
fēi zǒu le
飞走了。

tā men yì zhí fēi dào yí gè měi lì de dì fāng tíng xià lái
他们一直飞到一个美丽的地方停下来。
zhè er yǒu yí gè bì lán sè de hú hú biān shí zhù zhōng jiān zhǎng
这儿有一个碧蓝色的湖，湖边石柱中间长
zhe yí duǒ zuì měi lì de xiān huā tā shì bái sè de yàn zi
着一朵最美丽的鲜花，它是白色的。燕子
bǎ mǔ zhǐ gū niang fàng zài zhè duǒ bái sè de huā bàn shàng
把拇指姑娘放在这朵白色的花瓣上。

zài zhè duǒ huā de zhèng zhōng yāng zuò zhe yí gè xiǎo xiǎo de
在这朵花的正中央，坐着一个小小的
nán zǐ fēi cháng yīng jùn tā shì huā wáng zǐ
男子，非常英俊，他是花王子。

huā wáng zǐ kàn jiàn měi lì de mǔ zhǐ gū niang hěn chī jīng yīn
花王子看见美丽的拇指姑娘很吃惊，因
wèi zhè shì tā jiàn guò de zuì měi lì de gū niang suǒ yǐ tā
为这是他见过的最美丽的姑娘，所以，他
qǐng qiú mǔ zhǐ gū niang zuò tā de qī zi chéng wéi yí qiè huā er
请求拇指姑娘做他的妻子，成为一切花儿
de wáng hòu mǔ zhǐ gū niang jué de zhè ge huā wáng zǐ cái néng zuò
的王后。拇指姑娘觉得这个花王子才能做
tā zhàng fu yú shì tā shuō wǒ yuàn yì zuò nǐ de qī zi
她丈夫。于是她说：“我愿意做你的妻子。”

cóng cǐ mǔ zhǐ gū niang jiù chéng le měi lì de huā wáng hòu tā
从此拇指姑娘就成了美丽的花王后。她
yǒu le gè míng zì huā er men dōu qīn qiè de hǎn tā zuì měi lì
有了个名字，花儿们都亲切地喊她最美丽
de mǎ yà
的玛娅。

yàn zi fēi zǒu le yí lù shàng tā bǎ zhè ge gù shì gào
燕子飞走了。一路上他把这个故事告
su le suǒ yǒu de rén
诉了所有的人。

mài huǒ chái de xiǎo nǚ hái

卖火柴的小女孩

tiān qì lěng de kě pà zhèng
天气冷得可怕，正

zài xià xuě hēi àn de yè mù
在下雪，黑暗的夜幕

kāi shǐ chuí xià lái zhè shì zhè
开始垂下来。这是这

nián zuì hòu de yí yè — xīn
年最后的一夜——新

nián de qián xī zài zhè yàng de
年的前夕。在这样的

hán lěng hé hēi àn zhōng yǒu yí
寒冷和黑暗中，有一

gè guāng tóu chì jiǎo de xiǎo nǚ hái
个光头赤脚的小女孩

zhèng zài jiē shàng zǒu zhe shì
正在街上走着。是

de tā lí kāi jiā de shí hòu
的，她离开家的时候

hái chuān zhe yí shuāng tuō xié dàn nà yòu yǒu shén me yòng ne nà
还穿着一双拖鞋，但那又有什么用呢？那

shì yí shuāng fēi cháng dà de tuō xié nà me dà zuì jìn tā
是一双非常大的拖鞋——那么大，最近她

mā ma yì zhí zài chuān zhe dāng tā cōng máng de yuè guò jiē dào de
妈妈一直在穿着。当她匆忙地越过街道的

shí hòu liǎng liàng mǎ chē fēi bēn zhe chuāng guò lái nòng de zhè xiǎo
时候，两辆马车飞奔着闯过来，弄得这小

gū niang bǎ xié pǎo luò le yǒu yí zhī tā zěn me yě xún bu dào
姑娘把鞋跑落了。有一只她怎么也寻不到，

lìng yí zhī yòu bèi yí gè nán hái zǐ jiǎn qǐ lái ná zhe táo zǒu
另一只又被一个男孩子捡起来，拿着逃走

le tā hái shuō děng tā zì jǐ jiāng lái yǒu hái zǐ de shí hòu
了。他还说，等他自己将来有孩子的时候，
tā kě yǐ bǎ tā dàng zuò yí gè yáo lán lái shǐ yòng
他可以把它当做一个摇篮来使用。

xiàn zài zhè xiǎo gū niang zhǐ hǎo chì zhe yì shuāng xiǎo jiǎo zǒu
现在这小姑娘只好赤着一双小脚走，
xiǎo jiǎo yǐ jīng dòng de fā hóng fā qīng le tā yǒu xǔ duō huǒ chái
小脚已经冻得发红发青了。她有许多火柴
bāo zài yí gè jiù wéi qún lǐ tā shǒu zhōng hái ná zhe yì zā
包在一个旧围裙里，她手中还拿着一扎。
zhè yì zhěng tiān shuí yě méi xiàng tā mǎi guò yì gēn shuí yě méi yǒu
这一整天谁也没向她买过一根，谁也没有
gěi tā yí gè tóng bǎn
给她一个铜板。

kě lián de xiǎo gū niang tā yòu è yòu dòng de xiàng qián zǒu
可怜的小姑娘！她又饿又冻地向前走，
jiǎn zhí shì yí fú chóu kǔ de huà miàn xuě huā luò dào tā jīn huáng
简直是一幅愁苦的画面。雪花落到她金黄
sè de cháng tóu fa shang tā juǎn qū de pū sǎn zài tā de jiān
色的长头发上——它卷曲地铺散在她的肩
shang kàn qǐ lái fēi cháng měi lì bú guò tā bìng méi yǒu xiǎng dào
上，看起来非常美丽。不过她并没有想到
zì jǐ de piào liang suǒ yǒu de chuāng zi dōu shè chū guāng lái jiē
自己的漂亮。所有的窗子都射出光来，街
shang piāo zhe yí gǔ kǎo é ròu de xiāng wèi dí què zhè shì chú
上飘着一股烤鹅肉的香味。的确，这是除
xī tā zài xiǎng zhè jiàn shì qing
夕。她在想这件事情。

tā zài liǎng zuò fáng zi yǒu yí zuò xiàng zhe jiē xīn bǐ lǐng
她在两座房子——有一座向着街心比另
yí zuò gèng shēn chū yí diǎn suǒ xíng chéng de yí gè qiáng jiǎo lǐ
一座更伸出一点——所形成的一个墙角里
zuò xià lái suō zuò yí tuán tā bǎ tā de yì shuāng xiǎo jiǎo yě
坐下来，缩做一团。她把她的—双小脚也
suō jìn lái bú guò tā gǎn dào gèng lěng tā bù gǎn huí dào jiā
缩进来，不过她感到更冷。她不敢回到家

lǐ qù yīn wèi tā méi yǒu zuàn dào yí gè tóng bǎn tā de fù
里去，因为她没有赚到一个铜板，她的父
qīn yí dìng huì dǎ tā ér qiě jiā lǐ yě shì hěn lěng tā men
亲一定会打她，而且家里也是很冷。他们
tóu shàng zhǐ yǒu yí gè wū dǐng fēng kě yǐ cóng nà shàng miàn guàn jìn
头上只有一个屋顶，风可以从那上面灌进
lái suī rán zuì dà de liè kǒu yǐ jīng yòng cǎo hé pò bù dǔ zhù le
来，虽然最大的裂口已经用草和破布堵住了。

tā de yí shuāng xiǎo shǒu jī hū dòng jiāng le ài nǎ pà yí
她的一双小手几乎冻僵了。唉！哪怕一
gēn xiǎo huǒ chái duì tā yě shì yǒu hǎo chù de zhǐ yào tā gǎn chōu
根小火柴对她也是有好处的。只要她敢抽
chū yí gēn lái zài qiáng shàng cā rán jiù kě nuǎn shǒu zuì hòu
出一根来，在墙上擦燃，就可暖手！最后
tā chōu chū yí gēn lái le chī tā rán qǐ lái le mào chū huǒ
她抽出一根来了。哧！它燃起来了，冒出火
guāng lái le dāng tā bǎ shǒu fù zài tā shàng miàn de shí hòu tā
光来了！当她把手覆在它上面的时候，它
biàn biàn chéng le yí duǒ wēn nuǎn guāng míng de huǒ yǎn xiàng yí gēn
便变成了一朵温暖、光明的火焰，像一根
xiǎo xiǎo de là zhú zhè shì yí dào měi lì de xiǎo guāng xiǎo gū
小小的蜡烛。这是一道美丽的小光！小姑

niang jué de zhēn xiàng
娘觉得真像
zuò zài yí gè tiě
坐在一个铁
huǒ lú páng biān yí
火炉旁边一
yàng tā yǒu guāng
样：它有光
liàng de huáng tóng
亮的黄铜
yuán niē shǒu hé huáng
圆捏手和黄
tóng lú shēn huǒ
铜炉身。火

shāo de nà me huān nà me nuǎn nà me měi ài zhè shì zěn
烧得那么欢，那么暖，那么美！唉，这是怎
me yì huí shì er dāngxiǎo gūnianggānggāngshēnchū tā de yì shuāng
么一回事儿？当小姑娘刚刚伸出她的一双
jiǎo dǎ suan bǎ tā mennuǎn yí xià de shí hou huǒ yǎn jiù hū
脚，打算把它们暖一下的时候，火焰就忽
rán xī miè le huǒ lú yě bú jiàn le tā zuò zài nà er shǒu
然熄灭了！火炉也不见了。她坐在那儿，手
zhōngzhǐ yǒu shāoguò de huǒ chái
中只有烧过的火柴。

tā yòu cā le yì gēn tā rán qǐ lái le fā chū guāng
她又擦了一根。它燃起来了，发出光
lái le qiáng shàng yǒu liàng guāng zhào zhe de nà kuài dì fang xiàn
来了。墙上有亮光照着的那块地方，现
zài biàn de tòu míng xiàng yí piàn báo shā tā kě yǐ kàn dào fáng
在变得透明，像一片薄纱。她可以看到房
jiān lǐ de dōng xī zhuō shàng pū zhe xuě bái de tái bù shàng miàn
间的东西：桌上铺着雪白的台布，上面
yǒu jīng zhì de wǎn pán tián mǎn le méi zi hé píng guǒ mào zhe
有精致的碗盘，填满了梅子和苹果，冒着
xiāng qì de kǎo é gèng měi de shì qíng shì zhè zhī é cóng pán
香气的烤鹅。更美的事情是：这只鹅从盘
zi lǐ tiào chū lái le tā bèi shàng chā zhe dāo chā pán shān de
子里跳出来了，它背上插着刀叉，蹒跚地
zài dì shàng zǒu zhe yì zhí xiàng zhè ge qióng kǔ de xiǎo gū niang miàn
在地上走着，一直向这个穷苦的小姑娘面
qián zǒu lái zhè shí huǒ chái jiù xī miè le tā miàn qián zhǐ yǒu
前走来。这时火柴就熄灭了，她面前只有
yì dū yòu hòu yòu lěng de qiáng
一堵又厚又冷的墙。

tā diǎn le lìng yì gēn huǒ chái xiàn zài tā shì zuò zài měi lì
她点了另一根火柴。现在她是坐在美丽
de shèng dàn shù xià miàn tā bǐ shàng cì shèng dàn jié shí tòu guò bō
的圣诞树下面。它比上次圣诞节时透过玻
li mén kàn dào yí gè fù yǒu shāng rén jiā lǐ de nà zhū hái yào dà
璃门看到一个富有商人家里的那株还要大，

hái yào měi tā de lǜ zhī shàng rán yǒu jǐ qiān zhī là zhú cǎi
还要美。它的绿枝上燃有几千枝蜡烛。彩
sè de tú huà gēn chū chuāng lǐ guà zhe de nà xiē yí yàng měi
色的图画，跟橱窗里挂着的那些一样美
lì zài xiàng tā zhǎ yǎn zhè ge xiǎo gū niang bǎ tā de liǎng zhī
丽，在向她眨眼。这个小姑娘把她的两只
shǒu shēn guò qù yú shì
手伸过去，于是
huǒ chái jiù xī miè le shèng
火柴就熄灭了。圣
dàn jié de zhú guāng yuè shēng
诞节的烛光越升
yuè gāo tā kàn dào tā men
越高，她看到它们
xiàn zài biàn chéng le míng liàng
现在变成了明亮
de xīng xīng zhè xiē xīng xīng
的星星。这些星星
yǒu yì kē luò xià lái le
有一颗落下来了，
zài tiān shàng huà chū yì tiáo
在天上画出一条
cháng cháng de huǒ sī
长长的火丝。

xiàn zài yòu yǒu yì gè shén me rén sǐ qù le xiǎo gū
“现在又有一个什么人死去了。”小姑
niang shuō yīn wèi tā de zǔ mǔ tā shì wéi yì duì tā hǎo
娘说。因为她的祖母——她是惟一对她好
de rén dàn shì xiàn zài tā yǐ jīng sǐ le céng jīng shuō guò
的人，但是现在她已经死了——曾经说过：
tiān shàng luò xià yì kē xīng dì shàng jiù yǒu yì gè línɡ hún shēng dào
天上落下一颗星，地上就有一个灵魂升到
shàng dì nà er qù
上帝那儿去。

tā zài qiáng shàng yòu cā le yì gēn huǒ chái tā de sì zhōu
她在墙上又擦了一根火柴，它的四周

dōu zhào liàng le zài zhè liàng guāng zhōng lǎo zǔ mǔ chū xiàn le tā
都照亮了。在这亮光中老祖母出现了。她
xiǎn de nà me guāng míng nà me wēn róu nà me hé āi
显得那么光明，那么温柔，那么和蔼。

zǔ mǔ xiǎo gū niang jiào qǐ lái ā qǐng bǎ wǒ dài
“祖母！小姑娘叫起来，‘啊！请把我带
zǒu ba wǒ zhī dào zhè huǒ chái yì xī nǐ jiù huì bú jiàn
走吧！我知道，这火柴一熄，你就会不见
le nǐ jiù huì xiàng nà ge wēn nuǎn de huǒ lú nà zhī měi lì
了，你就会像那个温暖的火炉，那只美丽
de kǎo é nà kē xìng fú de shèng dàn shù yí yàng de bú jiàn le
的烤鹅，那棵幸福的圣诞树一样地不见了！”

yú shì tā jí máng bǎ zhěng shù huǒ chái zhōng shèng xià de huǒ chái
于是她急忙把整束火柴中剩下的火柴
dōu cā liàng le yīn wèi tā fēi cháng xiǎng yào bǎ tā liú zhù zhè
都擦亮了，因为她非常想要把她留住。这
xiē huǒ chái fā chū qiáng liè de guāng máng zhào de bǐ dà bái tiān hái
些火柴发出强烈的光芒，照得比大白天还
yào míng liǎng zǔ mǔ cóng lái méi yǒu xiàng xiàn zài zhè yàng xiǎn de měi
要明朗，祖母从来没有像现在这样显得美
lì hé gāo dà tā bǎ xiǎo gū niang bào qǐ lái lǒu zài huái lǐ
丽和高大。她把小姑娘抱起来，搂在怀里。
tā men liǎng rén zài guāng míng hé kuài lè zhōng fēi zǒu le yuè fēi yuè
她们两人在光明和快乐中飞走了，越飞越
gāo fēi dào jì méi yǒu hán lěng yě méi yǒu jī è gèng méi
高，飞到既没有寒冷，也没有饥饿，更没
yǒu yōu chóu de nà kuài dì fāng tā men shì gēn shàng dì zài yì
有忧愁的那块地方——她们是跟上帝在一
qǐ
起。

bú guò zài yí gè hán lěng de qīng chén zhè ge xiǎo gū niang
不过在一个寒冷的清晨，这个小姑娘
què zuò zài yí gè qiáng jiǎo lǐ tā de shuāng jiá tōng hóng zuǐ chún
却坐在一个墙角里：她的双颊通红，嘴唇
fā chū wēi xiào tā yǐ jīng sǐ le zài jiù nián de chú xī
发出微笑，她已经死了——在旧年的除夕